

Εμπειρίες της προέδρου της Cotec

Μαρίας Σκουρολιάκου

Σκουρολιάκου Μαρία

Οι συναντήσεις του Συμβουλίου Εργοθεραπευτών Ευρωπαϊκών Χωρών αποτελούν μία έντονη πρόκληση.

Η συμμετοχή μου στο Συμβούλιο αποτελεί μία ξεχωριστή σημασίας εμπειρία. Με ενθουσιάζει η επαφή και η συνεργασία με συναδέλφους που προέρχονται από διαφορετικές χώρες και διαφορετικούς πολιτισμούς. Κοινή μας γλώσσα οι εμπειρίες και πρακτικές της Εργοθεραπείας.

Την πρώτη φορά που εκπροσώπησα τον Συλλόγο Ελλήνων Εργοθεραπευτών στο Συμβούλιο ήταν στο Παρίσι το Σεπτέμβριο του 2000 αμέσως μετά τη λήξη του Ευρωπαϊκού Συνεδρίου, ERGO 2000.

Ήταν μίας μέρας συνάντηση πλούσια σε προσέλευση εκπροσώπων και φτωχή σε αντζέντα θεμάτων. Σε αυτή τη συνάντηση είχα την ευκαιρία να γνωρίσω τους περισσότερους εκπροσώπους των άλλων χωρών καθώς και παρατηρητές από χώρες που ενδιαφερόντουσαν να αποκτήσουν σχέσεις με το Συμβούλιο.

Στη συνάντηση αυτή αποφασίστηκε η επιχορήγηση του Συλλόγου Ελλήνων Εργοθεραπευτών για την οργάνωση του Ευρωπαϊκού Συνεδρίου το 2004.

Η επόμενη συνάντηση του Συμβουλίου ήταν στη Ζυρίχη το Μάιο του 2001, μία ιστορική συνάντηση καθώς αποφασίστηκε η μετονομασία της Επιτροπής Εργοθεραπευτών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όπως λεγόταν μέχρι τότε σε Συμβούλιο Εργοθεραπευτών Ευρωπαϊκών Χωρών. Η μετονομασία αυτή σήμανε τη πρόθεση για ένα άνοιγμα σε καινούριες χώρες που ξεκινούσαν τη διαδικασία ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Σεπτέμβριο του 2001, την επόμενη του τρομοκρατικού χτυπήματος στη Νέα Υόρκη ταξίδεψα στο Ελσίνκι. Η συνάντηση ήταν φορτισμένη από τα πρόσφατα γεγονότα και υπήρχε έντονος προβληματισμός για το μέλλον των μετακινήσεων και των οργανώσεων μεγάλων εκδηλώσεων όπως ένα Ευρωπαϊκό Συνέδριο.

Τον Ιούνιο του 2002, η οργανωτική επιτροπή του 7ου Ευρωπαϊκού Συνεδρίου ταξίδεψε στη Στοκχόλμη για να προωθήσει το συνέδριο στην έκθεση του Παγκοσμίου Συνεδρίου. Αμέσως μετά το Συνέδριο ακολούθησε μία μέρα συνάντηση του Συμβουλίου στο οποίο εκλέχθηκε καινούρια αντιπρόεδρος και αποφασίστηκε η επόμενη συνάντηση να γίνει στη Σαντορίνη τον Οκτώβριο του 2002.

Η συνάντηση στη Σαντορίνη αποτελεί μία ακόμη ιστορικής σημασίας συνάντηση καθώς για πρώτη φορά συζητήθηκε η διακήριξη της Λισαβώνας και πώς αυτή θα αποτελούσε κοινό όραμα και

σκοπό για τις εργασίες του Συμβουλίου. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης φάνηκαν τα πρώτα σύννεφα έντασης ανάμεσα στους εκπροσώπους όσο αφορά το μέλλον και τις προτεραιότητες του Συμβουλίου.

Η επόμενη και πιο κρίσιμη συνάντηση έγινε το Μάρτιο του 2003 στο Πορτοφόζ της Σλοβενίας. Μία έντονη, γεμάτη συγκρούσεις συνάντηση στην οποία αμφισβητήθηκε η ηγεσία και το κύρος του Συμβουλίου. Στη συνάντηση αυτή, για πρώτη φορά, σε εκλογές προέδρου δεν υπήρχαν υποψηφιότητες. Μετά από δύο μέρες έντονων συζητήσεων αποφασίστηκε η δημιουργία μίας ομάδας εργασίας η οποία θα αναλάμβανε τη μετάβαση του Συμβουλίου σε νέα οργάνωση και θα προετοίμαζε τις επόμενες εκλογές για το Προεδρείο.

Η ομάδα αυτή στην οποία συμμετείχα και εγώ μετά από εργασία τεσσάρων μηνών ετοίμασε και παρουσίασε δύο προτάσεις σχετικά με την οργάνωση και τον τρόπο λειτουργίας του Συμβουλίου. Αποφασίστηκε επίσης ο επόμενος πρόεδρος να είναι ένας από τα μέλη της ομάδας αυτής.

Το Σεπτέμβριο του 2003 στην Πράγα, παρουσιάστηκαν οι προτάσεις της ομάδας εργασίας και ψηφίστηκε ο νέος τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου. Στις εκλογές για Πρόεδρο, η Ελλάδα αναλαμβάνει την Προεδρεία του Συμβουλίου.

Με τον νέο τρόπο λειτουργίας ο Πρόεδρος παύει να είναι εκπρόσωπος της χώρας του.

Μέχρι το Μάρτιο του 2006, διατηρώ τη θέση του αναπληρωτή εκπροσώπου του Συλλόγου Ελλήνων Εργοθεραπευτών όπου και επανεκλέγομαι στη θέση του Προέδρου.

Η Προεδρεία του Συμβουλίου αποτελεί μία συνεχή πρόκληση και απαιτεί μεγάλα αποθέματα ενέργειας και επίμονης δουλειάς. Από το 2003 που ψηφίστηκε ο νέος τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου έχουν γίνει σημαντικές αλλαγές στην νοοή και το όραμα του Συμβουλίου.

Θεωρώ ότι συνέβαλα με την επίμονη και ατέρμονη προσπάθεια μου να ανοίξω νέους ορίζοντες στην επικοινωνία με τους Ευρωπαϊκούς Θεσμικούς Οργανισμούς και να ανεβάσω το κύρος της Εργοθεραπείας στην Ευρώπη.

Η Προεδρεία αποτελεί μία μεγάλη ευκαιρία για το Σύλλογο για να αυξήσει την επιρροή του και το κύρος του και στα Ελληνικά δρώμενα.

Γεγονός είναι ότι η εκλογή μου ως πρόεδρος και η επιτυχής οργάνωση του Ευρωπαϊκού Συνεδρίου έχουν προκαλέσει το θαυμασμό και το σεβασμό για την Εργοθεραπεία στην Ελλάδα.

Με εκτίμηση
Σκουρολιάκου Μαρία